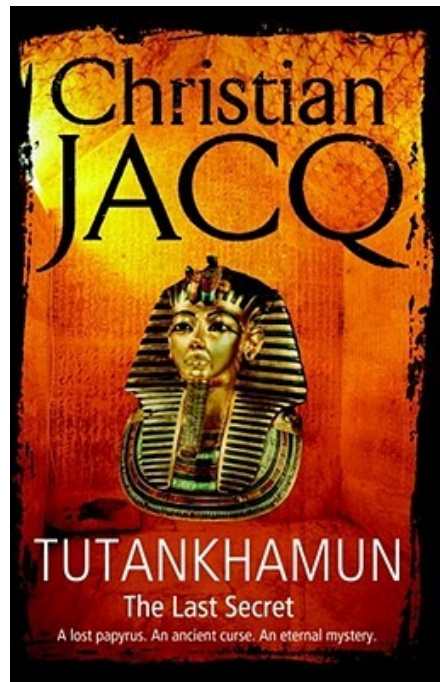

Tutankhamun: The Last Secret

Christian Jacq

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Tutankhamun: The Last Secret

Christian Jacq

Tutankhamun: The Last Secret Christian Jacq

After receiving an anonymous letter, New York lawyer Mark Wilder arrives in Cairo to learn the shocking news that he is the illegitimate son of Howard Carter, the famous British archaeologist who discovered Tutankhamun's tomb. Before he died in mysterious circumstances, Carter informed Abbot Pacomas, the last descendant of the great priests of Amon, that only his lost son could continue his life's quest: to find the papyrus hidden in Tutankhamun's burial place and reveal its contents to the world. No archive mentions this lost papyrus, archaeologists deny its very existence, mystical forces unleash themselves to protect it. It has become a legend - just like the curse that claims all those who disturb the pharaoh's eternal slumber. The quest to uncover Tutankhamun's final secret is fraught with danger. And as he attempts to complete his father's mission, Mark finds himself facing new enemies Howard Carter could never have foreseen, including the CIA and the Egyptian police.

Tutankhamun: The Last Secret Details

Date :

ISBN : 9781847373717

Author : Christian Jacq

Format :

Genre : Historical, Historical Fiction, Fiction, Northern Africa, Egypt, Thriller, Cultural, France

 [Download Tutankhamun: The Last Secret ...pdf](#)

 [Read Online Tutankhamun: The Last Secret ...pdf](#)

Download and Read Free Online Tutankhamun: The Last Secret Christian Jacq

From Reader Review Tutankhamun: The Last Secret for online ebook

Maria Zwart says

Het leuke van dit verhaal is dat je best wat te weten komt over het oude geloof en over de opgravingen, al weet ik niet in hoeverre dit waar is. Wat mij ontzettend tegenviel is dat het best een langdradig boek is met een lange zoektocht naar de papyrusrollen en dat hij er wel achter komt waar de rollen zijn maar dat je dus aan het einde van het boek nog steeds niet weet wat erin staat!

Zoltán says

Christian Jacq az ókori Egyiptomban játszó vagy éppen az ősi civilizáció feltárásán, megismerésén munkálkodó tudós személyiségek kalandjairól mesél regények méltán híres szerzője. Arról a földről származik, ahol az egyiptológia majd kétszáz éve nemzeti tudomány. Írói népszerűségében minden bizonnyal szerepet játszik, hogy Jacq egyiptológusi végzettséggel is rendelkezik, s bár tudományos kutatásban nem vesz részt, ezt a biográfikus részletet kell tudatossággal terjesztve magának a megbízható minőség attribútumát kölcsönzi. Christian Jacq két olyan könyvet is letett az asztalra, melyet jómagam is nyugodt szívvel szoktam ajánlani a történelmi regények kedvelőinek. A fekete fáraó valamint a Tutanhamon-ügy c. könyvekre gondolok. Ez a regény, a Tutanhamon utolsó titka azonban messze elmarad az említett írásművektől. Hogy miért? Ezt szeretném megvilágítani néhány - s valóban csak néhány - kritikus megjegyzés segítségével.

1. A történet a szerzőhöz méltatlan szinten bárgyú. Nem azt mondom, hogy nem izgalmas, hogy hiányozna az események sodró lendület folyama - nem, ezekkel az erényekkel valóban rendelkezik ez a könyv is. A karakterek azonban már-már szánnalmanasán erőtlenek, s a szálak, melyek egybefűzik őket, bántóan gyermektegek. Egy ősi Amon-kultusz utolsó papja kopt atyának maszkírozva mutat be áldozatot egy óbirodalmi áldozati tábla felett? Ugyan már! S a női főhős, a szintén kopt Ateya egy fejezeten belül is annyit szeretkezik, hogy Michelle Wild is elpirulna szégyenében.
2. Tutanhamonról nem árt tudni, hogy nevét és ismertségét kizárólag annak a körülménynek köszönheti, hogy elfeledett sírjának szerencsés felfedezésével egyrészt egy korábban meglehetősen zavaros történelmi korszak viszonyaiba nyerhettünk bepillantást, illetve az apró, valójában nem is királysírnak készült temetkezése olyan tárgyak garmadával ajándékozott meg bennünket, melyeket azt megelőzően legfeljebb csak szövegekből és/vagy ábrázolásokról ismerhettünk. Tutanhamon történeti szerepe a legfinomabb megfogalmazás szerint sem mérhető modern kori népszerűségével. Az, hogy sírja a Közel-Kelet egészének jövőjét befolyásoló információkat rejtett volna, még a fikció mértékével mérve is harmadrendű ötlet. Aki olvasta Jan Assmann-tól a Mózes, az egyiptomi c. könyvet, a végkövetkeztetéstől elfogadásától függetlenül megbízható képet alkothatott magának azokról a tényezőkről és történeti körülményekről, melyek az Egyiptom-kép európai recepcióját, s azon belül is kifejezetten az Exodus- emléknymunka kezelését befolyásolták. Christian Jacq-tól (nem tudok jobb szót rá) kifejezetten opportunistának tűnik a zsidók ókori egyiptomi jelenlétének és távozásának motívumát is szegény, szerencsétlen Tutanhamonhoz kötni. A problémák felsorolását napestig folytathatnám, de nem látom értelmét.
3. Ugyanakkor szeretnék néhány keresetlen szót címezni azok felé, akik a magyar kiadás megszületése körül bábáskodtak az Európa Kiadónál. Tudom, manapság divat szidni mindent, ami a rendszerváltás előtti időkre nyúlik vissza (egy párhuzam vonáson alapuló ziccert ezennel a társadalmi megbékélés jegyében most kihagyok), de a lektori munkának igenis megvolt a létjogosultsága. Tudom, ez is az a terület, ahol a kiadók spórolni igyekeznek. Tíz-tizenöt éve még évente egy-két ilyen felkérés érkezett, aztán később már csak

hébe-hóba, elvéte, az utóbbi 5-6 esztend?ben pedig egy sem. A Tutanhamon utolsó titka is kiválóan illusztrálja, hova vezet ez az attit?d: az igénytelenséghez. Igen, mondjuk ki, az igénytelenséghez. Lehet, hogy a könyvet kielégít? példányszámban el lehet szórni úgy is, hogy hemzseg az elírásoktól, a félrefordításon alapuló hibáktól, az els?sorban nem fordítói jelleg?, hanem a nemtudáson alapuló tévedésekt?l. El?hozakodhatnánk ugyan az írástudók sokat hangoztatott felel?sségér?l, de kit érdekelnek a 21. században ilyen avitt gondolatok?!

Senkit sem kívánok eltántorítani ett?l a könyvt?l. Akik ismernek, jól tudják, soha nem a hivatásom kritériumaihoz mérem az irodalmi alkotásokat, a mai kritika sem els?sorban onnan fakadt. A szomorúságot és kiábrándultságot azonban, amit a regényt olvasva folyamatosan éreztem, nem hiszem, hogy el kellene rejtenem. Ez a melankólia nem egy-egy szeretett f?h?s sorsa vagy az események alakulása felett érzett aggodalom gyermeke; szül?je az igénytelenség, az olvasó becsapása, az értékek degradációja. Sajnálom.

Cheryl Brock says

Fast paced book with unusual twists. Well-referenced historically. Has an unexpected ending that leaves the reader to draw their own conclusion.

Emily Wrayburn says

I gave this book 136 pages to impress me. It didn't. I did not care about any of the characters, I did not feel any of the stakes were as high as they apparently were... it was just dull.

Bookstrider says

I read this in Norwegian and I have to say that the translation was not good. So that made an impact on the story as well. It was not as good as I expected and I gradually lost interest in the story the more I read. I prefer the Ramses series from this author

Martine says

Het mysterie waar het hele boek om draait, de papyrusrollen van Toetanchamon, is saai en ongeloofwaardig. Ik heb nooit een greintje interesse gehad in die papyrusrollen behalve dan dat als ze gevonden zouden worden ik eindelijk klaar was met dit boek. Het idee dat de kopten stiekem de oude Egyptische religie aanhingen en het Christendom verweven was met dit geloof en Toetanchamon - een farao die maar 18 jaar oud is geworden en is gestorven lang voordat het Christendom überhaupt bestond - is één van de onzinnigste ideeën die ik ooit heb gehoord en de plotwendingen die voorbij komen zijn vaak belachelijk. De hoofdrolspeler - en alle andere personages - is plat en zeer ongeloofwaardig als belangrijke advocaat en politicus. De romance is bovendien passieloos en het geheel ontbeert elke vorm van spanning. Het einde is nog erger dan ik op basis van de rest van het boek had verwacht. Het enige interessante aan dit boek zijn de verwijzingen naar de Egyptische cultuur zoals die rond 1950 (misschien) was en de machtsomwenteling die toen plaatsvond. Maar daar zijn vast veel betere boeken over te vinden. Kort gezegd raad ik dit boek heel erg

af.

Dilys says

ok a bit heavy for my liking.

Sindre says

Read around half the book. It is not good at all. He uses factual events to spin a story around, but he fails miserably. There is no suspense at all. At times he spits out one page of facts that just feels misplaced. Mainly because it is often delivered with something like: "first i must tell you a bit about ...". Just a bad book. Dont read it...

Aygen says

Yazar'ın Ramses serisini çok sevdi'im için -san'ın fazla beklentiyle- okudu'm ve be'lenmedi'im kitap :(

Christian Ross says

Christian Jacq est un archéologue spécialisé dans l'égyptologie. Je me suis dit qu'avec un tel pedigree un roman historique ne peut qu'être bon. Malheureusement, l'intrigue ne lève pas. On ne sent jamais véritablement le protagoniste en danger. Les dialogues manquent de naturel. Si ce n'était de la rigueur historique, l'expérience aurait été tout simplement ennuyante.

Tim says

Predictable, boring, poor character development

Rebecca says

This was a disappointing read. Christian Jacq is one of those authors whose books I've heard a lot about, seen them on library shelves and thought would be a good read. Maybe it's just this particular book, I don't know. The plot quickly goes from being an interesting idea about some lost treasures from Tutankhamun's tomb to far-fetched with revelations about the identity of the main character and him seeming to undergo a complete change of personality after about two days in Egypt. He goes from typical sceptical lawyer to suddenly deciding he believes in magic and spirituality and of course he just *has* to fall in love with the only major female character in the novel (while also getting mixed up in global politics for good measure).

Predictable is one word. Then we have the repeated occasions where the action grinds to a halt for a supporting character to lecture us on the 1951 Egyptian political situation. I appreciate that it is a relatively obscure part of 20th century history and that some explanation is needed, but surely there is a better way to work it into the story than repeated info-dumps? And to be honest, it doesn't feel like the political plot-line adds anything except confusion with the main character repeatedly being told to get into cars, whisked off to meetings, put into another car, getting on a plane, backwards and forwards... and for what? There honestly seems no point to it.

And throughout the story it seems like Mark is what you might call a Potato-Head character. Things happen to him. People make decisions for him about where he should go or what he needs to do - Mark himself does not really do anything. He just lets himself be led about by everyone else, like a cardboard cut-out. For a novel to really work, you have to have a character that you feel like you can relate to or sympathise with - and the lead character of this novel is neither relatable nor sympathetic. He is annoying. He does nothing for himself. He makes no decisions for himself and seems improbably accepting of revelations about his identity based entirely on one person's say-so.

And the ending is just plain disappointing. A really frustrating book that could have been so much better.

Sam says

This is a good fast paced read that packs a lot in including a lot of details about the history of Egypt, both recent and ancient. The story itself was interesting and I loved the Egyptian aspects to it but I did find bits of it a little unbelievable and unlikely and the characters did feel a little flat sometimes, including the main character who was so similar to the well off business types that come up in a lot of books in the thriller genre he kind of merged into the background. Overall this was an okay read but it was the Egyptian aspect that made it a little more enjoyable for me.

Pauline says

Le genre de livres qu'on lit, sans vraiment savoir pourquoi.

Fiction mêlant beaucoup d'éléments d'histoire, j'ai appris 2-3 choses intéressantes sur Tout?nkhamon et l'Égypte.

Le positif va s'arrêter là.

Ce Mark a tellement de chance, que ça en devient exaspérant.

Le soi-disant combat final contre le Salawa ne dure même pas une page et demie ! What !

Et cette fin... 450 pages à nous dire, il faut trouver les papyrus, c'est vital, BlaBlaBla.. et dernière page, BAM.

J'ai rien compris.

Tsuhonets says

The book wasn't that fantastic. It felt like a inter-cross between Paulo Coelho and Michael Chrichton.

Nonsensical emotional-philosophical blabbery of Coelho and superhero-action of Chrichton. In itself I liked the plot, but it could have been delivered much better.

